

Jak jsem se setkal se skupinou ABBA!

V Londýně se odehrál dlouho avizovaný spektakl se skupinou ABBA. Rytmus života u toho nemohl chybět a prostřednictvím hudebníka a muzikanta Richarda Pachmana (56) si i vy nyní můžete přečíst, jak to bylo se slavným návratem legendární švédské skupiny na koncertní pódium.

Když produkce ABBA Voyage začala prodávat vstupenky na představení v Londýně, marně jsem se snažil koupit si lístek na premiéru letošního 27. května. Termín byl v okamžiku vyprodán a já se obden smutně díval na prodej vstupenek s nadějí, že třeba někdo lístek vrátí. Co se ale nestalo! V půli dubna mi zavolal kamarád, který kdysi založil československý fanklub skupiny ABBA, že o-

Pobyt v blízkosti legendární kapely byl pro Richarda Pachmana splněným životním snem.

**EXKLUZIVNĚ
V RYTMU ŽIVOTA**

ABBA znamená a jak mi ovlivnila život. K mému obrovskému překvapení jsem jako odpověď dostal oficiální oznámení, že několik dní před představením dostanu VIP vstupenku na předpremiéru ABBA Voyage! Koupil jsem si letenku a poprosil kamaráda z českého fanklubu, aby při rezervaci hotelu, který měl už zajištěný pro sebe a pro skupinu dalších česko-slovenských fandů, myslel i na mě. Stratford Hotel London mi následující dny přinesl nejedno překvapení.

Druhý den u snídani jsem si všiml statného muže sedícího u vedlejšího stolu, který balil do krabičky snídani, odcházel s ní k výtahům a za chvíli se vrátil a pokračoval v konzumaci své snídani. Kolegové z česko-slovenského fanklubu ustrnuli. „On vypadá jako partner Fridy.“ Ano, pomyslel jsem si ironicky,

a tu snídani jí teď nesl do pokoje. V Londýně jsou stovky hotelů... Vytáhl jsem z kapsy mobil a zadal jsem si heslo Frida – partner. Byl to tentýž člověk! Polilo mě horko. Když odcházel s restaurace, oslovili jsme ho a zeptali se, jestli bychom mohli poslat Fridě dárek. On řekl, že dnes asi ne, že je náročný den, ale ať mu dáme telefonní číslo, že nám zavolá, kdyby to šlo. Vrátili jsme se ke stolu, dali si další kávu a nevěřicně

jsem vstřebávali informaci, že bydlíme ve stejném hotelu jako Frida.

Počkat se vyplatilo

Velká část naší výpravy se rozhodla jít z hotelu k nedaleké ABBA Areně už ve 13 hodin. Co kdyby tam ABBA přijela dřív a oni by měli možnost je vidět! Já jsem se od nich odpovíjil, šel nakoupit dárky pro své blízké a dal si oběd. Když jsem se vracel, bylo lobby hotelu plné švédsky mluvících hostů oblečených ve společenských šatech. Měl jsem pocit, že jsem mezi nimi zahlédl Lindu, dceru Agnethy a Björna.

Sedl jsem si na sofa v hale a pozoroval cvrkot kolem. Vytáhl jsem z kapsy obal ABBA Alba pro případ, že by se někdo z členů kapely objevil. Toho si všimla jedna Belgičanka a Holanďan, kteří v hotelu také bydleli, a protože po-

tkali několik lidí s visačkami ABBA Voyage na krku, také čekali, co se bude dít. Všichni Švédové odjeli taxíky k ABBA Areně a já přemýšlel, kdy bude dobrý čas je následovat. Najednou ke mně přiběhla ta Belgičanka a rozrušeně mi řekla, že je u bočního vchodu ochranka, že je to zvláštní. Šli jsme se tam podívat.

Byli to oni!

Za pět minut se z temné chodby vynořila postava v bílém. Jako by se v chodbě rozsvítilo. Když jsem se otočil do vjezdu, ve kterém byl zaparkovaný další černý vůz, myslel jsem si, že se mi to zdá. Stály tam dvě postavy v bílém. Udělaly několik kroků směrem ke mně a já bezmyšlenkovitě vytáhl z kapsy mobil a vyfotografoval jsem si je. Trvalo mi několik vteřin, než jsem si uvědomil, že vidím Fridu společně s Agnethou. Ta se mi podívala do očí a já jsem si dal mlčky ruku na srdce a sklonil jsem hlavu. Ona pokývala hlavou jako poděkování. Pak jsem vytáhl z kapsy obal CD a ona se mi omluvila, že podpisy nedává. Věděl jsem, že vydala prohlášení, že se už nebude fanouškům podepisovat. Akceptoval jsem to. Byl jsem tak fascinován pohledem do očí, které znám celý život z plakátů a obalů desek, že jsem si ani nevšiml, že z chodby z boku vyšel Benny v květovaném dlouhém kabátě a zasmušile se tvářící Björn. Chvilu, na kterou se těšil celý svět. Všichni členové skupiny ABBA pohromadě.

Nechápavě jsem vytáhl telefon a udělal si selfie, na kterém jsou všichni čtyři i já. Když vyšla Agnetha s personálního vchodu na chodník, přistoupil jsem k ní a řekl: „Děkuji vám za to, jak nádherně jste mně a nám všem obohatila naše životy...“ Agnetha se na mě dojatě podívala a utřela si slzu. Ustoupil jsem, protože Frida měla v ruce hůlku, o kterou se opírala. Možná její zdravotní problém nebo vypětí z náročného dne a stovky novinářů, kteří je čekali u Areny, způsobovaly ja-

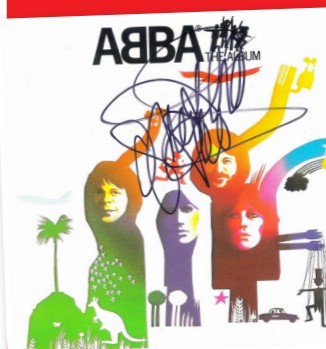
kousi nervozitu, kterou jsem četl z tváří členů skupiny. Benny netrpělivě mával na řidičku limuzíny, Björn něco vážně řešil s manažerkou Görel a do toho všeho vstoupil onen Holanďan v saku z látky s obličejí členů skupiny. Sako všechny pobavilo a on poprosil členy o podpisy přímo na to sako. Stál jsem kousek od Agnethy a smutně se na ni podíval. Když se podepsala jednomu fanouškovi, tak jí asi bylo nepřijemné, že mně se podepsat odmítla. Pokynula mi, já jí podal obal ABBA Alba, ona se mi podepsala a s milým úsměvem mi obal i fix vrátila.

Vtom se otevřely dveře limuzíny a členové do ní nasedli. Vyfotil jsem si je ve voze a mimoděk mi naskočil v mysl obal alba ABBA – ABBA, kde sedí skupina v limuzíně. Černý vůz odjel a já jsem šel na zastávku metra – a rozbrečel jsem se. V »mém« hotelu nebydlela pouze Frida! Viděl jsem své celoživotní idoly! Potkal jsem skupinu ABBA o dvacet minut dřív, než ji po řadě let uvidí na veřejnosti celý svět. Samo vystoupení pak bylo zážitkem na vlastní článek (viz rámeček).

Jitro s milými hosty

Ráno na snídani mě servírka usadila k nejzazšímu stolu hotelové restaurace. Dal jsem si kávu a rozhlížel jsem se kolem sebe. Pozdravil jsem se s Fridiným partnerem. K vedlejšímu stolu usadila servírka Petra Christiana, syna Björna a Agnethy. Za chvíli si k němu přisedla jeho sestra Linda s manželem a dětmi. Kolem mého stolu běhala vnučata mých idolů. Uvědomil jsem si, jak je to všechno jinak. Jak jsou to milí a skrom-

▼ Zpěvák si odvezl i podpis obou zpěvaček kapely, která zásadně ovlivnila jeho život..

Díky moderním technologiím mohli fanoušci během koncertu zavzpomínat, jak jejich oblíbenci vypadali v době své největší slávy.

PÁR SLOV O SHOW

To, co se dělo uvnitř ABBA Areny, se těžko popisuje slovy. To se musí zažít. Nechápu technologie, které tam byly použity. Viděl jsem v britském článku rozpočet na ABBA Voyage a jistě jsem nákladnější show v životě neviděl. Po roztomilé Bennyho předehře z podzemí vyjely na pódium čtyři postavy, velmi známé. ABBA v moderních kostýmech, ale s tvářemi někdy z let 1977 až 1979. Věděl jsem, že jsem na digitální show a že se dívám na ABBA, ale já prostě viděl čtyři živé postavy a kolem nich neuskutečnou světelnou laserovou show, světla, která se vznášela nad diváky, světla, která propojila pódium s hledištěm. Všichni přítomní protančili a prozpívali dvacet písní, které na koncertě zazněly. Předtočené hlasy ABBA byly doprovázeny živou skupinou a chvíle, kdy digitální Björn předal sólo vokalistkám, jsem považoval za výborný hudební moment koncertu. Na úplném konci koncertu doznívala směs melodií, když ze zákulisí vyšla ABBA, tentokrát opravdu »živá«. Mávali, klaněli se, pozvali na scénou producenty a režiséra. ABBA společně na jevišti! Moment, o kterém jsme si mysleli, že se už nestane. Po dvou minutách mávání odešli. Sejdou se na veřejnosti ještě někdy?

ní lidé. Moje soukromá ABBA výprava končila tím, že jsem si popovídal s Fridiným partnerem a poprosil ho, zda by mi mohl zařídít její podpis na obal CD. „A jak se jmenuješ?“ zeptal se bodrý muž. Šel jsem s ním k výtahům. Odjel do stejného patra, kde byl i můj pokoj. Za kolika zdmi ode mne asi Frida spala, pomyslel jsem si. Za pět minut mi přinesl obal CD s krásným věnováním: »Richardovi s láskou Frida«. ■ pach

Benny Andersson čekal na odvoz v extravagantním kabátě..

ciální nizozemský fanklub zve skalní fanoušky na představení 26. května a že se Björn v rozhovoru zmínil, že se možná na tomto představení členové sejdou.

Hotel plný překvapení

Napsal jsem prezidentce fanklubu e-mail o tom, co pro mě

Obě členky kapely svým oblečením i vystupováním ukázaly, jak stárnout s grácií.

Foto: Richard Pachman (8)